

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Schefferi Argentoratensis De Re Vehiculari Veterum Libri Duo

Scheffer, Johannes

Francofurti, 1671

Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13156

Cap. XVIII.

Equis tribus ad jugum.) Imo à duobus subjugis, & uno funali, quod abunde declaratum est.

Hoc volumine.) Quod scripsit de Familiis Romanis, & cujus pars est hoc opusculum. Alias qui nummos volet cernere, consulat Urfinum in familia Claudia, Nævia, & aliis.

Cap. XIX.

Ab Erichthonio.) Hoc non sic simpliciter est verum, quod monstravi alibi.

Iuxta traditionem poetarum relucet inter stellas.) Ne hoc quidem verum est. Nunquam quadrigas retulerunt inter sydera, sed Erichthonium, quem Aurigam nuncuparunt. Consule Germanicum, ejusq; veterem Scholiasten.

Quinquejuga.) Talis mihi hætenus non est observata.

Exjuga.) Scribendum *hexjuga*, vel potius *sexjuga*.

Victoriatum cum imagine victorie.) Vide Plinium lib. XXXII.

cap. 3.

Trigarium certamen.) Hoc totum esse commentitium, & electione prava natum, pridem demonstrarunt eruditi, & nos quoque aliqua habemus, ubi egimus de trigis.

Præter alteras, quas tenet manibus.) Putat duplices habenas habuisse, sicut liquet etiam ex sequentibus. At nemo veterum hoc prodidit. Repugnant etiam imagines. Vide quadrigas exemplo Rubenianarum delineatas nobis.

Octajuges & nonajuges.) Vellem ostendisset nobis, ubi currus hi legantur. Nobis enim hætenus sunt incogniti.

Cap. XX.

Uti sunt in cursu.) Imo verò ad onera vehis plaustrisq; utebantur, non ad cursum. Nam de cursu publico ne ipse quidem loquitur.

Octophorarius.) Ficta, barbaraq; vox, & incognita scriptoribus.

Solus usus est Caligula.) Hoc sine dubio hausit ex Suetonio. Sed is nihil tale, tantum ita habet cap. 43. *Irer confecit iter-*

terdum adeo segniter & delicate, ut octophoro veheretur. Quia legit *veheretur* noster, de curru eum loqui arbitratus est.

Appellata Ptolomais.) Hæc ex sacris navibus seu publicis Atheniensium, nec cum ea confundenda, quam describit statim ex Plutarcho, ut conjicio. Meminit sane ejus Ulpianus ad Demosthenis Midianam, sed ea, quæ de Ptolomæo habet noster, non agnoscit.

Proras quatuor.) Tales ego nullas usquam legi. Et Athenæus Ptolomæi naves facit biproras & bipuppes tantummodo. Itaq; hic quidem mihi omnia pro commentitiis habentur.

Habebat q; lecticam gestatam à servis.) Hæc non satis cum præcedentibus conveniunt. Nam si à servis fuit portata, quid ita rotis octo debuit instructa esse?

A clientibus aut mulis.) Quasi genus unum idemq; jam ab hominibus, jam à mulis fuerit portatum; quod est falsissimum.

Suetonius de Marone loquens.) Nihil de Marone hoc apud Suetonium reperio. Sed nec ex verbis, *ei succollentibus*, & quæ sequuntur, quidquam habet Suetonius. Puto invenisse alicubi, & credidisse Suetonij, cum essent alterius, cujuscunq; denique, qui Suetonium laudaverat.

Seneca porro dicit.) Ne hæc quidem Senecæ sunt verba, sed alterius, qui habuit in animo, quæ leguntur apud ipsum in libello de Tranquillitate: *quod refert, quantum habeat, quot lecticarios, &c.*

Ocreana.) Plane suspicor, scriptores ipsos non consuluisse Pyrrhum, verum habuisse nescio à quo confecta quædam excerpta, ipsi quoque non intellecta satis. Suetonius sic habet c. 78. *Acana lucubratoriam se in lecticulam recipiebat.* Porro longe alia est hæc lecticula, quam de qua hic agitur.

Vsus est ea etiam Cesar, sed ex a bore.) Hoc quoq; nusquam legitur.

Curtius.) lib. VII. c. 6. ubi & ipse tantum habet ita: *Castris inde motis lectica ferebatur militari.*

Suetonius in Vespasiano.) Rursum alienis oculis Ligorius est usus. Nam in Vespasiano quidem nullam lecticarium facit mentio-

tio-

tionem, nec perlatum per lectuarios in villam suam scribit, omnium vero minime de mulis docet ad lecticam.

Vocatq; lectuario.) Mulionem vocat clare, non lecticarium.

Baram.) Hoc barbarum, & à Gothis Germanisq; in Italiam translatum est vocabulum, Latinis pænitus ignotum.

Humeris gestata sicut sella.) Quantum conjicio, putat ferculum Romuli fuisse formatum instar feretri sepulchralis, cum afferibus duobus, sic, ut à quatuor ferri posset hominibus in humeris. Verum totum hoc, quantumcunq; commentitium est, quod ex iis liquet, quæ de eo ferculo tradidimus.

Cap. XXIII.

Currus Deorum.) Fersitan ex Tertulliano habet, qui currum Jovis in Circo *plaustrum* nominat. Verum ipse per contemptum ita loquitur, quod jam alibi notavi.

In conflictibus bellicis.) Hoc mihi quidem nunquam lectum est.

Parte prima sedet auriga.) Firmat Curtius, quando ait lib. iv. cap. 16. *Auriga Darii, qui, ante ipsum sedens, equos regebat, hasta transfusus est.* Nec tamen perpetuum hoc fuit.

Apertum erat retro.) Non de plaustro, verum curru hoc intelligendum, eoq; militari.

In cujus fastigio sedebatur sub dio.) Hæc verò prorsus non intelligo. De fastigio currus dixi supra ad caput primum.

Varro de Lingua Latina libro IV.) Nusquam Varro petorriti facit mentionem in his quidem libris, qui nunc extant. Deceptus noster rursus ab amanuensi suo viderur, qui ex Gellio excerpserat hæc verba, occurrentia lib. xv. cap. 38. *Petorritum vox est Gallica. Id scriptum est in libro M. Varronis decimo quarto rerum divinarum. Quo in loco Varro, cum de petorrito dixisset, esse id verbum Gallicum, lanceam quoque dixit non Latinum, sed Hispanicum.* Quia Varro lanceam Hispanicam dixit vocem, noster etiam de petorrito hoc tradere putavit.

Plautus in Epodon.) Neq; Plautus scripsit Epodus, neq; vox pi-